30/04/2021

“Οι μαντηλοφορούσες μανάδες στην Οδό του Μαρτυρίου της Κύπρου”

/ Γνώμες

Του Κώστα Μαυρίδη, Ευρωβουλευτή ΔΗΚΟ (S&D), Πρόεδρος Πολιτικής Επιτροπής για την Μεσόγειο.

Από μικρό παιδί τα Πάθη του Χριστού οδηγούσαν τη σκέψη του στα πάθη του λαού μας. Και κάθε φορά, ως να ήταν η πρώτη φορά, μέσω μιας μυστηριακής οδύνης κατέληγε να στοχάζεται αγναντεύοντας πέρα από τα εγκόσμια. Κάποια συμβάντα των τελευταίων ημερών, τον κίνησαν πάλι στον δρόμο ενός τέτοιου στοχασμού.

Η ιστορία για την «ιεράν μανδήλαν» αναφέρεται στα Πάθη του Χριστού, όταν υβριζόμενος και ραπιζόμενος κουβαλούσε τον Σταυρό Του στην Οδό του Μαρτυρίου προς τον Γολγοθά.

Εκεί, στον ανηφορικό δρόμο προς τον Γολγοθά, μια γυναίκα, καθώς είδε τον Χριστό με τον Σταυρό, βγήκε από την αυλή του σπιτιού της και με μια μαντήλα

σκούπισε το καταϊδρωμένο και καταματωμένο πρόσωπό Του. Περιφρονώντας τις κραυγές των Ρωμαίων στρατιωτών και τις φοβέρες του όχλου, η γυναίκα αυτή με την μαντήλα της δρόσισε το πρόσωπό Του.

Για εκείνη την ιερή μαντήλα γράφτηκαν τόμοι θεολογικών ερευνών και λογοτεχνικών βιβλίων με επινοήσεις και διάφορες εκδοχές, αλλά εκείνος από μικρός ένιωθε το ίδιο πάντα συγκινησιακό σφίξιμο στην καρδιά, όταν αντίκριζε μαντηλοφορούσες της Κύπρου, με τη μαντήλα να αποκτά βαθύτερο νόημα όσο ο ίδιος μεγάλωνε. Από την μια ήταν οι Μυροφόρες της Μεγάλης Παρασκευής κάθε Πάσχα.

Από την άλλη, θυμάται που στην προσφυγιά, κάποια χρόνια μετά το 1974, οι καθηγητές κάλεσαν την μάνα του στο σχολείο, για να αποφασισθεί ποιο κλάδο θα ακολουθούσε, και εκείνη έριξε μια μαντήλα στα μαλλιά της, κι ας ήταν μόλις σαράντα χρονών. Μια μάνα μαθητή Γυμνασίου, με μαντήλα στο κεφάλι της, ανάμεσα σε καθηγητές και γονείς της αστικής κυρίως Λευκωσίας, δεν «ταίριαζε» με το περιβάλλον, αλλά για κάποιο λόγο έτσι έπρεπε να γίνει.

Μια κατάμαυρη μαντήλα φορούσε και η Θεογνωσία σε χωριό της κατεχόμενης Κερύνειας.

Ήταν παντρεμένη με τον καλοκάγαθο Κωστή, τον οποίον άρπαξαν Τουρκοκύπριοι εξτρεμιστές και τον δολοφόνησαν χρόνια πριν το 1974, ενώ από το 1974, γιος και γαμπρός αγνοούνται. Μια τέτοια μαντήλα φορούσε επίσης μια μαυροφορεμένη γιαγιά, που μεταλάμβανε πάντα τελευταία κάθε Δεκαπενταύγουστο στο εκκλησάκι της Παναγίας της Χρυσοπατερίττισας, στην Τηλλυρία.

Καθώς το Πάσχα ο Χριστός πορεύεται στην Οδό του Μαρτυρίου, οι μανάδες της Κύπρου που εγκατέλειψαν τα εγκόσμια, βγαίνουν από τις αυλές των σπιτιών τους στα κατεχόμενα και σκουπίζουν τον καταματωμένο Ιησού. Ναι, βγαίνουν από τις αυλές των κατεχόμενων σπιτιών τους, γιατί εκεί συναπαντούν τον Χριστό, καθώς περνάει καταϊδρωμένος και καταματωμένος μέσα από συληµένα κοιμητήρια, σπασμένους σταυρούς, ρημαγμένες εκκλησίες και αυλές καθαγιασμένων σπιτιών στην οδό του Μαρτυρίου της Κύπρου…

Πού να ΄ξεραν οι γυναίκες της Κύπρου ότι οι μαντήλες τους είναι κομμάτι από την ακατάλυτη «ιερά μανδήλα» του Χριστού, εκείνη που δροσίζει τον πονεμένο Ελληνισμό και την ανθρωπότητα.

Φέτος, ο αναπάντεχος χαμός της μάνας, τον οδήγησε ξανά στην χαρμολύπη της Ορθοδοξίας, την πλήρη βιωμάτων, νοημάτων αλλά και απαντήσεων στα αναπάντητα ερωτήματα, για όσους κατανοούν το Πάσχα, την Σταύρωση και την

Ανάσταση.

Καλή Ανάσταση!